

۲۰۱۷/۱۰/۱۷

پوهندوی آصف بهاند

یوه بله نیکنامی؟

«افغانستان د نجونو تعلیم لپاره څلورم ناوړه هېواد»

«...د دوی ډیوی دې خدای ولگوي،

مور به د زیارت ډیوی بلوړ.»

(استاد الفت)

© Reuters/Parviz

څو ورځې مخکې (۲۰۱۷/۱۰/۱۱) د «نجونو نړیواله ورځ» ورځ ولمانځل شوه او زموږ میډیا هم لږ و ډیر ونډه په کې واخیسته. ځینو هسې یاده کړه، ځینو په ښو تورو سره د نجونو د قدر داني له پاره یو څه ولیکل، یوه نیمه مقاله خپره شوه، د نجونو د ژوند د خرابوالي په باب گزارشونه... او ځینو لا ولیکل چې دا ورځ بیا له کومه شوه. په هر ډول چې و، د نجونو په باب یو غږ اوچت شو او یو ځل بیا د هیوادوالو او نړیوالو تر غوږونو پورې دا خبر او دا چیغه ورسول شوه چې په افغانستان کې د نجونو ژوند له هره اړخه خراب او تریخ دی او ډیره سلنه له تعلیم، ښوونځي او پوهنځي نه لرې دي.

د نجونو د ورځې د لمانځلو په لړ کې داسې تایید شوي او نا تایید شوي ارقام هم وړاندې شول چې د دوو میلیونو په شا و خوا کې نجونې ښوونځي ته د تگ له حق نه محرومي دي او د دې محرومیت تر څنګه د تاوتریخوالي له ظالمانه ډولونو سره هم مخ دي. که ښوونځي ته لارې هم شي، اویا سلنه نجونې په لږ لور سن او لږ جگ ټولګي کې نه

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولی

پريښودل كيږي چې ښوونځي ته ادامه ورکړي؛ د دغو عيني ستونزو سره، سره د ښوونې او روزنې وزارت هم په ټاکلي وخت د نجونو ورځ ولمانځله.

وروسته له دې چې په ميډيا کې د نجونو د ورځې درز دروز لږ غلی شو، بي بي سي داسې يو رپوټ خپور کړ چې هر بادرکه او با احساسه انسان ته ټکان ورکوي. د ياد رپوټ سر **ليک** داسې وو:

«افغانستان د نجونو تعليم لپاره څلورم ناوړه هېواد»

د بي بي سي په ياد راپور کې افغانستان د هغو هېوادونو په ډله کې څلورم ښودل شوی دی چې نجونې په کې د تعليم نا وړه حالت لري. د **رپوټ** په يوه برخه کې داسې راغلي دي:

«په هغه ورځ چې ملگرو ملتونو د "نجونو ورځ" اعلان کړه، د one په نوم يوې پراختيايي مؤسسې د هغو هېوادونو يو ليست او رپوټ خپور کړ چې د نجونو تعليم پکې ډېر گران دی.

د شخړو سيمې

په هغو لسو هېوادونو کې چې د وسله والو شخړو شاهدان دي، نجونې په ښوونځيو کې د زده کړو له نعمته بي برخې گڼل کېږي.

په دغو هېوادونو کې چې کورنۍ د کورنيو جگړو او شخړو له کبله له بي وزلي، خوارځواکۍ او په کور د ننه له کډوالۍ کرېږي، حکومتونه يې هم په څپ څپانده حالت کې دي.

په دې هېوادونو کې له نجونو نه ښوونځيو ته د تگ پر ځای د کار کولو تمه ډېره کېږي. ډېرې يې په کم عمر کې ودېږي، چې له تعليم نه د پاتې کېدو او د خپلو هيلو پوره کولو مخنيوي کې يې يو ستر لامل همدا هم گڼل کېږي.

د ملگرو ملتونو شمېرې په ډاگه کوي چې هغه نجونې چې د تعليم فرصت له لاسه ورکوي، په کورنيو شخړو کې د ښکېلو هېوادونو له زده کړو نه د پاتې ماشومانو پرتله ډېرې دي.

ملگرو ملتونو په ترتيب له تعليم نه د نجونو د پاتې کېدو لاملونه په نښه کړي:

- په لومړنيو ښوونځيو کې د محرومو نجونو کچه ډېرېدل
- په منځنيو ښوونځيو کې د محرومو نجونو د شمېر ډېرېدل
- يوازي کمې نجونې ابتداييه ښوونځۍ بشپړولی شي
- په ښځو کې د لوستو هغو ډېروالی
- د وړ ښوونکو کمښت
- حکومت پر تعليم سم لگښت نه کوي

هغه لس هېوادونه چې نجونو ته پکې تعليم کول گران دي:

1. جنوبي سوډان
2. منځنۍ افريقا
3. نيجر
4. افغانستان
5. چاد
6. مالي
7. گيني
8. بورکينا فاسو
9. لايبيريا
10. ايتوپيا»

د نړۍ په هر گوټ کې چې يو منفي لست خپرېږي، له بده مرغه چې افغانستان په کې وي او دا دی اوس مو په دې لست کې هم توره کړي، څلورم يو او دا په هيڅ وجه پټيدای هم نه شي. ملامتيا چا ته ور له غاړې ده، دا هم څوک نه مني، که ثابتې هم شي چې ډيره سلنه مور خپله افغانان ملامت يو، بيا خو جنگ او د جگړې نوم شته چې پره ور له غاړې کړو او ځانونه سپينې کوټرې معرفي کړو، خو هغه شيبه مو هيره وي چې د غيرت، شرم او ځينو نورو دلايلو له مخې خور، لور و هو ټکوو او دې ته يې اړ باسو چې له ښوونځي څخه لاس په سر او د کور بنديوانه شي، ښوونځي ته د هغې (نجلۍ) په نه تگ چې څومره نورې ستونزې را ولاړېږي، هغه مو هيرې وي.

د پاڼو شمېره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکې په ځير و لولئ

پخوا ما په خپلو مقالو کې د نورو ولایتونو مثالونه ورکړي و، خو همدا اوس په میدیا کې داسې خبرونه راځي چې لا د ننګرهار غونډې فرهنگپاله ولایت کې هم په څلورو ولسوالیو کې یوه بنځینه فارغه نه شته. دغه رپوټ ته **پاملرنه** وکړئ:

«د ننګرهار ولایت د پوهنې ریاست چارواکي وايي، چې د دغه ولایت په څلورو ولسوالیو کې تر اوسه یوه جلی هم له دولسم ټولګي فارغه شوي نه ده.

د پوهنې ځای ناستي رییس سید عیسی سادات سلام وږاند ته وویل، چې په یو شمېر ولسوالیو کې ان ځینې کورنۍ خپلې لورې له شپږم ټولګي پورته زده‌کړو ته نه پرېږدي.

د پوهنې رییس وايي، چې **دوربابا، اچین، نازیان او لالپوره** ولسوالیو کې د دولسم ټولګي یوه فارغه هم نه لري. «دا چې په نړیواله کچه د افغانستان نوم په هغه لست کې په څلورمه شمیره کې درول شوی چې د نجونو د تعلیم له پاره نا وړه حالت لري، اصلي لامل یې د تاوتریخوالي هغه ډولونه دي چې له کورنۍ او کور نه نیولې تر کوڅې، کلي، ښار او بیا په ټول هیواد کې، په هر ګام کې ماشومان، کوچنیان، په ځانګړي ډول نجونې ورسره مخ دي او په رنګارنګ ډولونو تاوتریخوالی ورباندې تدبیريږي. له ماشومانو او کوچنیانو سره د تاوتریخوالي پر ستونزو باندې، ما (أصف بهاند) تر لسو ډیرې مقالې **لیکلي** او خبرې کړې دي.

ما د خپلو مقالو دې لړۍ ته «له ماشومانو او کوچنیانو سره د تاوتریخوالي ستونزه» سر لیک ټاکلی دی. او د هغو په ترڅ کې مې له ماشومانو او کوچنیانو سره د تاوتریخوالي پر ستونزو خبرې کړي، په تیره له نجونو سره د تاوتریخوالي ډولونه په نښه کړي دي او په دې ډول مې د دوی د حقونو نه د دفاع له پاره خپل غږ اوچت کړی دی.

په دې باب زما وروستی خپره شوې مقاله «له ماشومانو او کوچنیانو سره د تاوتریخوالي نوی باب» نومېږي. دغه مقاله ما یوه میاشت مخکې خپره کړه هلته ما په عام ډول له ماشومانو او کوچنیانو سره د تاوتریخوالي پر نوي باب خبرې کړې دي او دا مې په نښه کړي دي چې د دې تاوتریخوالي پایلې به دې ماشوم یا کوچني او کورنۍ او ټولني ته بې څه وي. دا یې څو **کرښي** دي:

«په جګړه خپلو ټولنو کې، چیرته چې د قانون د حکم پر ځای د ټوپک د شپیلې غږ او شپیلې غرونکی حکومت کوي، د ټولني له هر قشر سره د هرڅه کېدو امکانات شته، په تیره له ماشومانو او کوچنیانو سره.

د افغانستان په نامه ټولنه کې د نارواوو او ظلمونو ډیر ډولونه آزمل شوي، تطبیق شوي او اوس هم جریان لري؛ خو تر ټولو ناروا او ظلم د ماشومانو او کوچنیانو په حق کې شوی او اوس هم په پټه او ښکاره روان دی.

دا په حقیقت کې نه یوازې د هغه ماشوم او کوچني په حق کې ظلم دی چې د نارواوو، ظلمونو او تاوتریخوالي ښکار کيږي، بلکې د راتلونکي نسل او راتلونکي ټولني په حق کې ستره جفا ده، داسې جفا چې بیا نه جبرانېږي، نه یې پور ادا کېدای شي او د اوس له پاره یې د مخنیوي او اصلاح کومه امید هم نه شي کېدای.»

او دا دی نن مو، له ماشومانو او کوچنیانو سره د هغو تر سره شویو تاو تریخوالي د منفي پایلو ثمر تر لاسه کړ او له بده شامته چې دا منفي پایلې د یو تن یا یوې کورنۍ له پاره نه، بلکې د ټول افغانستان له نامه سره غوټه شو او په دې ډول مو په لوی لاس په دې تور لست کې هم د افغانستان نوم ودرج کړ. مور پند، پند پټکي ترو د لویې پکتیا، لوی ننګرهار، لوی کندهار او لوی... کیسې کوو، که مو ماشومان، کوچنیان او لورې په اور کې نینې شول، خیر دی، خو چې زموږ غیرت؟ داغاره نه شي او نوم ته مو څوک کاره و نه گوري.

«... د دوی ډیوي دې خدای ولگوي،

مور به د زیارت ډیوي بلوو.»

(استاد الفت)

پای